

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kpkf.750.773/2025/3.
A felperes:	dr. Marczingós László (8272 Tagyon, Muskátli utca 3.)
A felperes képviselője:	dr. Kummer Máté egyéni ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Arany János utca 18. fsz.)
Az alperes:	Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága (1055 Budapest, Szalay utca 7.)
Az alperes képviselője:	dr. ifj. Vég Tibor ügyvéd (1024 Budapest, Szemplőhegy utca 36. A. lph. fszt. 2.)
A per tárgya:	köztisztviselési ügyvel kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó:	felperes (21. és 22. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott végzés:	Fővárosi Törvényszék 102.K.701.565/2024/15. számú végzése

V é g z é s

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

**MÜK-höz érkezett
jogi képviselőtől:
2025.11.13.
Központi ikt.sz.:
F/98/15/2023.**

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperessel szemben lefolytatott ügyvédi kamarai fegyelmi eljárásban a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság a 2023. június 23. napján kelt 3-2023F-3. ügyszámú határozatával (elsőfokú határozat) megállapította, hogy a felperes egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért 250.000 forint pénzbírsággal sújtotta, valamint kötelezte 80.000 forint eljárási költség megfizetésére. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2024. február 15. napján kelt FF/069/2023. számú határozatával (másodfokú határozat) az elsőfokú határozatot helybenhagyta és kötelezte a felperest 50.000 forint másodfokú átalányköltség megfizetésére.
- [2] A felperes keresetében az alperesi határozat megsemmisítését és az elsőfokú fegyelmi tanács eljárás megszüntetésére utasítását kérte. A keresetlevelet személyesen eljárva, E-Papír szolgáltatás útján nyújtotta be, ugyanakkor abban jogi képviselőként feltüntette a fegyelmi eljárásban közreműködő dr. Kummer Máté ügyvédet.
- [3] Az elsőfokú bíróság a 4. sorszámú végzésében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 27. § (4) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján nyilatkozatra hívta fel felperest, hogy a peres eljárásban jogi képviselőt személyesen vagy a feltüntetett ügyvéd útján látja el, figyelmeztetve arra, hogy a határidő eredménytelen elteltével úgy tekinti, hogy jogi képviselőt személyesen látja el. Tájékoztatva, hogy kötelező jogi képviselő lévén, amennyiben a perben személyesen kíván eljárni, akkor a Pp. 75. § (4) bekezdésének első fordulója értelmében a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot, az azzal egyenértékű okiratot vagy ezek hiteles másolatát azon eljárási szakaszban történő első jelentkezéskor kell a

bíróságnak bemutatni vagy a beadványához csatolni. Miután a felperes határidőben nem tett nyilatkozatot, a törvényszék 7. sorszámú végzésével megállapította, hogy a felperes a jogi képviseletét személyesen látja el. A felperes 8. és 9. sorszámú beadványaiban jelentette be, hogy saját magát képviseli a perben, egyúttal kifogásolta, hogy a bíróság jogi szakvizsgálója meglétének igazolását kéri. Az elsőfokú bíróság ezt követően - a keresetlevél visszautasításának terhével - 10. sorszámú végzésében a jogi szakvizsga megszerzését igazoló vagy az azzal egyenértékű okirat csatolására hívta fel, amelynek a felperes a megadott határidőben nem tett eleget; majd a „Nyilatkozat büntető feljelentés” megjelölésű 11. sorszámú beadványában kifogásolta a bíróság 10. sorszámú végzését és emiatti feljelentése megküldését kérte a Központi Nyomozó Főügyészségre.

Az elsőfokú bíróság végzése

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetlevelét Kp. 48. § (1) bekezdés j) pontja alapján visszautasította. Indoklásában kiemelte, hogy jelen eljárásban a Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a jogi képviselet kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján hangsúlyozta, ha a jogi képviselet kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a jogi szakvizsgálóval rendelkező személy saját ügyében jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el. Ebben az esetben a Pp. 75. § (4) bekezdése alapján a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot, az azzal egyenértékű okiratot vagy ezek hiteles másolatát azon eljárási szakaszban történő első jelentkezésekor kell a bíróságnak bemutatnia vagy a beadványához csatolnia, amelyben a jogi képviselet a fél számára kötelező. Megállapította továbbá, hogy a felperes többszöri felhívására sem csatolta a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratát, az azzal egyenértékű okiratot vagy ennek hiteles másolatát. Megjegyezte, hogy a törvény és a hivatalos kommentár sem tesz különbséget a jogi szakvizsgálóval rendelkező személyek körében a foglalkozásuk alapján és nem teszi a bíróság kötelezettségévé a jogi szakvizsga meglétének ellenőrzését a miniszter által vezetett nyilvántartásban. Ebből következően az ügyvédi kamarai tagnak is igazolnia kell a jogi szakvizsga meglétét akár az eredeti okirattal, vagy – amennyiben az eredeti okirat eltűnt – annak hiteles másolata beszerzésével.

A fellebbezés és az észrevétel

- [5] A felperes fellebbezésében az elsőfokú végzés megváltoztatását, a keresetlevél visszautasításának mellőzését és az elsőfokú bíróságnak az eljárás lefolytatására utasítását kérte azzal, hogy a megismételt eljárásban másik tanács járjon el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 112. § rendelkezéseit; hiánypótlási felhívása, illetve annak alapja is jogsértő. Előadta, hogy a Veszprémi Ügyvédi Kamaránál bejegyzett ügyvéd, e minőségében indítottak ellene fegyelmi eljárást; az ügyvédi kamarának csak olyan jogász lehet tagja, aki jogi szakvizsgát tett és azt a tagfelvételnél igazolja. A Pp. alkalmazása során nem kétséges, hogy a perbíróság vizsgálni köteles a szakvizsga létét, amennyiben a kötelező jogi képviselet szabályai irányadóak, ám a Magyar Ügyvédi Kamara (illetve a területi kamarák) által vezetett tagnyilvántartás közhiteles nyilvántartásnak minősül, melynek felülvizsgálatára a Fővárosi Törvényszék nem bír hatáskörrel. Az elsőfokú eljárásban is hivatkozott a Pp. 112. §-ra, ami szerint nem folytatható le bizonyítás a közhiteles nyilvántartás tartalma kapcsán, az erre vonatkozó érvelését az elsőfokú bíróság jogsértő módon nem vette figyelembe.
- [6] Sérelmezte azt is, hogy az alperes jogi képviselője, - aki egyúttal a Magyar Ügyvédi Kamara titkára is - pontosan tudta, hogy a kamarák közhiteles nyilvántartása alapján a perben nem

kérdőjelezhető meg, hogy jogi szakvizsgával rendelkezik, aminek a hiánya az alperes eljárásában fel sem merült; az alperesi képviselőnek jogi és erkölcsi kötelessége lett volna az elsőfokú bíróság figyelmét erre felhívni.

- [7] Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszéknek sem képessége, sem hajlandósága nincs az uniós jog alkalmazására, emiatt nem minősül pártatlan és független bíróságnak. Hivatkozott az Európai Parlament és a Tanács 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 Irányelvében megfogalmazott elvekre és a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelete (a továbbiakban: GDPR rendelet) 5. cikk c) pontja együttes értelmezésére, ami alapján az elsőfokú bíróság által kért dokumentum bemutatására vonatkozó konkrét szabály vagy bírói értelmezés aránytalanul vagy túlzott mértékben korlátozza az uniós jogalany jogai érvényesítését; emellett a közvetlen hatállyal bíró GDPR rendelet adattakarékosságra vonatkozó elvének megsértését is állította. Álláspontja szerint az eljáró bíró célja leginkább a „chilling effect” fenntartása, hiszen a bíróságok számára roppant fontos, hogy ne merjen széles körben fellépni a bírósági önkénnyel szemben.
- [8] Az alperes észrevételében hangsúlyozta, hogy nem az alperes jogi képviselőjének, hanem a felperesnek kell igazolnia jogi szakvizsgája meglétét.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [9] A fellebbezés nem alapos.
- [10] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel a fellebbezés keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta és részletesen ismertette, azok megfelelő alkalmazásával helytálló döntést hozott a keresetlevél visszautasításáról, melynek indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.
- [11] A felperes nem vitatta, hogy jelen perben a jogi képviselet a Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja értelmében kötelező. A kötelező jogi képviselet esetére a Kp. 27. § (4) bekezdése szerint irányadó Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja lehetővé teszi, hogy a jogi szakvizsgával rendelkező személy saját ügyében jogi képviselő nélkül is eljárjon; ilyenkor őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el. A Pp. 75. § (4) bekezdése azonban a jogi szakvizsgával rendelkező személy saját ügyében történő eljárását feltételhez köti, nevezetesen előírja, hogy a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot, az azzal egyenértékű okiratot vagy ezek hiteles másolatát azon eljárási szakaszban történő első jelentkezésekor kell a bíróságnak bemutatnia, vagy a beadványához csatolnia, amelyben a jogi képviselet a fél számára kötelező.
- [12] A Pp. 75. § (4) bekezdése nem ad mentességet ezen kötelezettség teljesítése alól, így a bíróság sem mentesítheti a felperest a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okirat bemutatásának kötelezettsége alól még abban az esetben sem, ha a fél, - mint jelen esetben az ügyvédként praktizáló felperes - kizárólag jogi szakvizsga megszerzése mellett láthatja el ügyvédi tevékenységét.

- [13] Fentiek alapján a felperes alaptalanul hivatkozott a Pp. 112. § megsértésére és hiába érvelt azzal, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 112. § alapján nem kérhette tőle az ügyvédi kamarai nyilvántartásra figyelemmel a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okirat bemutatását. A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy az ügyvédi kamarai nyilvántartás sem ad felmentést a Pp. 75. § (4) bekezdése alapján teljesítendő kötelezettség alól, mivel egyrészt a nyilvánosan elérhető kamarai nyilvántartás nem tartalmazza az ügyvédek jogi szakvizsgájára vonatkozó adatokat, – azok az Üttv. 1. számú melléklete alapján nem nyilvános adatok, – másrészt az ügyvédi nyilvántartás egyébként sem helyettesítheti a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratnak a Pp. 75. § (4) bekezdése szerinti időben – vagyis azon eljárási szakaszban, amelyben a jogi képviselet a fél számára kötelező – történő rendelkezésre bocsátását.
- [14] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszerűn hívta fel a felperest hiánypótlásra. Az iratokból megállapíthatóan a felperes hivatkozott ugyan arra, hogy jogi szakvizsgával rendelkezik, azonban a hiánypótlási felhívást nem teljesítette. Tekintettel arra, hogy a saját ügyében eljáró felperes a kötelező jogi képviselet igazolására a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot nem csatolta, nem mutatta be a bíróságnak, emiatt a keresetlevél nem volt elbírálható, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés j) pontja alapján való visszautasításáról.
- [15] A felperesnek azon hivatkozása, hogy az alperesi jogi képviselő tudomással bír a felperes jogi szakvizsgájáról, a fellebbezés elbírálása szempontjából nem jutott jelentőséghez, mivel a jogszabály alapján a felperest terhelte a jogi szakvizsga meglétének igazolása, az alperes erre vonatkozó ismeretei a felperest nem mentesítették igazolási kötelezettség teljesítése alól.
- [16] Ehhez hasonlóan nem volt relevanciája a felperes által hivatkozott uniós rendelkezéseknek sem. Az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló 2019/1937 Irányelv a közigazgatási perbeli képviselet eljárásjogi rendelkezéseit nem érintette, mint ahogyan a GDPR rendelet fellebbezésben hivatkozott rendelkezései sem, mivel azok a személyes adatok kezelésre vonatkozó előírásokat tartamaznak és nem a perbeli képviseletre vonatkoznak. Fentiek alapján a kötelező jogi képviselet esetére előírt igazolás teljesítése szempontjából nem bírtak jogi relevanciával, így nem is mentesíthették a felperest a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okirat bemutatása alól.
- [17] Mindezek alapján a felperes fellebbezésében előadott érvei nem voltak alkalmasak az elsőfokú bíróság végzése jogszerűségének megdöntésére, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [18] Az alperes a másodfokú eljárásban perköltséget nem igényelt, ezért arról az ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.
- [19] A fellebbezési eljárás az illetékekről 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.
- [20] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. szeptember 30.

dr. Németh Andrea sk.
a tanács elnöke

dr. Stumpf-Rádai Ágota sk.
előadó bíró

dr. Kinyó Krisztina sk.
bíró